

א מ א
=====

מדשדשות הרגלים ומרימות תמרות אבק, דמעה חונקת את הגרון, אס אס פוסעים עשרות, מאות ללוותך בדרכך האחרונה, נסתם הגולל ומיד הפך לתל פורה מרוב זרים ופרחים שכה אהבת בעורך בחיים.

הכל תס: האמנם תס? לא, לא תס. חלב זועק אינו יכול להשלים. בזכרוננו תשארי לעד, חברה, רעיה ואם יקרה.

במשך חייה ידעה אמא שכאובים רבים בשכבה על ערש דוי, אבל החלימה והמשיכה את חייה בעבודה בחברה ובמשפחה.

על העבודה לא ויתרה בשום אופן גם כשכאבים חזקים פקדוה, חמשיכה לעבוד והיתה כסמל, תמיד תענה: בעבודה לפחות אין זמן להרגיש בכאב, כי עסוקים מעל הראש בדאגות אחרות.

לפני כשנה נכנסה לבית החולים בעפולה, במצב קשה, כולנו קיוונו שתבריא תוך זמן קצר ותחזור אלינו. גם הרופאים ניחמו ועודדו אותנו שהמצב ישתפר. אמא זכתה לטיפול מסור במיוחד, גם בגלל שהכירוה מפעמים קודמות כששכבה שם ובעיקר בגלל אשיותה המושכת. כלם התפלאו איך היא יכולה לשאת בשקט ללא אנחות ותלונות את סבלה הנורא. רופאים ואחיות וגם חולים ששכבו על ידה, התידדו אתה וגם כשעברה למחלקה אחרת בבית-החולים, היו באים לבקרה מספר פעמים ביום, וחולים שהחלימו בינחים, היו באים לבית החולים לבקרה מדי פעם.

אמא לא ידעה את מצבה, גם אנו לא ידענו כתחלה את מצבה לאשורו, וכל חשנו שהמצב רציני, השתדלנו לעודדה, בקרנוה לעתים קרובות וניסינו להסיח דעתה מכאביה החזקים. הפרחים שהיינו מביאים לה היוו את הקשר היחידי עם חסבע והנוף של אשדות במשך חדשים רבים.

לאחר הניתוח הראשון רמזו לנו הרופאים על מצבה הנואש; אבל עדיין קיוונו וציפינו לנס. האמת המרה לא אחרה להתגלות - אמא לא תחלים ממחלתה. בשקט ובכאב נשאנו את הסוד הנורא בלבנו, גם לחברים לא ספרנו שמה מתוך דיבור לא זהיר יתגלה שמץ ממנו לאזנה של אמא.

קשה מנשא היה לדעת את מצבה ולסבת אתה, לצחוק ולהתבדח ולעזור לה בהיכנון תכניות שונות לעתיד לאחר שתחזור הביתה. הדמעות נדחקות ופוצצות, אבל בכח מחניקים את הדמעות, שמא תרגיש אמא ותנחם את מצבה.

וכך נמשך שבועות וחדשים ובחת ההכרה צצה המחסכה, סמא טעו הרופאים, הן לא יתכן לסבול חדשים כאבים נוראים כאלה ללא תכלית, ודאי תבריא בקרוב אמא, הן אנו זקוקים לה - אבא, הבנים והחברים במסק.

אבל לפתע הורע המצב, סבוע וחצי היתה מחוסרת הכרה ורק האנחות העידו על היסורים העל אנוסיים שנחיסרה כס. נסמתה פרתה מבלי שתחזור

לחכרה ומכלי לנחש את מצבה עד הסוף.

לאחר שנה של פרידה מהמשק חזרה אלינו נישאת על כפיוס בדרכה האח-

רונה.

נשמור את זכרה לעד.

מנחם עמלי.